

nøjes med et mindre Antal, og selv om jeg jo ved, at der lige saa lidt her i Rigsdagen som i Ministeriet er stor Lyst til at gaa til Oprettelsen af nye Embeder, vil jeg dog antage, at den Omstændighed, at man her foreslaar Nedlæggelsen af 8 i Forvejen vedtagne Skovfogedembeder, maa lette dette Lovforslags Gang gennem Tingene. I alle Tilfælde maa jeg hævde, at disse nye Erhvervelser nødvendiggør, at der oprettes et nyt Skovriderembede og et nyt Skovfogedembede i Graasten.

Jeg skal endvidere have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven*. Dette Lovforslag drejer sig om et Forsøg — og man kan vel sige et interessant Forsøg — paa med eet Slag at blive fri for den Landeplage, som Oksebremsen er. Om Sommeren anretter Oksebremsen betydelig Skade. Det er jo dette Skadedyr, der giver Anledning til, at Kreaturerne bisser, og saaledes anretter Skade derved, at der kommer et betydeligt Mælketaf og et betydeligt Tab i Huld paa Kreaturerne. Om Vinteren anretter dette Dyr Skade derved, at Larverne lever paa Kreaturerne indenfor Huden, hvilket giver Anledning til Lidelser for Dyrene og til Tab i Huld og Ydelse. Og naar Dyret endelig slagtes, har Oksebremselarvens Ophold under Huden bevirket, at den er blevet gennemhullet, saaledes at den er af betydelig mindre Værdi. Der er ikke Tvivl om, at dette Dyr giver Anledning til store Tab, som kan angives i mange Millioner Kroner aarlig. Hvis man imidlertid i et Aar hele Landet over i samtlige Kreaturhold vil ødelægge de Larver, der findes under Huden paa Kreaturerne, er der overvejende Sandsynlighed for — de sagkyndige mener det —, at vi kan faa udryddet dette Skadedyr. Derimod nytter det ikke noget, at en enkelt Mand om Vinteren befrier sine Kreaturer for den Lidelse, som disse Larver volder, thi der vil saa kunne komme Oksebremser ind fra en Nabo. Enkelte Mejerikredse i Vestjylland har gennemført en fuldstændig Udryddelse af disse Dyr i deres Medlemmers Besætninger, og det har ogsaa vist sig, at Oksebremsens Forekomst derved er blevet meget stærkt indskrænket. Men det er selvfølgelig heller ikke nok, at en enkelt Mejerikreds foretager noget saadant.

Lovforslaget, der kun drejer sig om en midlertidig Foranstaltning, gaar ud paa, at der i de to første Aar gives Landbrugsministeren Bemyndigelse til at paabyde, at der i alle Kreaturstalde Landet over skal foretages en Udryddelse af Oksebremselarver i Foraarsmaanederne, da denne Ud-

ryddelse er meget let gennemførlig, og samtidig med, at et saadant Paabud udstedes, skal det paabydes Kommunalbestyrelserne, at de ved en særlig dertil antagen Mand tilser, at Paabudet om Larvernes Udryddelse virkelig efterkommes. De Udgifter, der er forbundet med dette Tilsyn, er det Mening, at Kommunalbestyrelsen skal fordele paa Kreaturejerne i Forhold til Antallet af Kreaturer paa over 1 Aar, saaledes at hele Foranstaltningen hverken skulde koste Staten eller Kommunekasserne noget. Uden at vide, hvorledes Resultatet vil blive — med Sikkerhed kan man jo ikke vide det, da det er et Forsøg, der skal udføres —, forekommer det mig, at Sagen er saa betydningsfuld — og Ministeriet har fra De samvirkende danske Mejeriorganisationer modtaget indtrængende Henstilling om at fremkomme med et saadant Lovforslag —, at jeg tror, det vil være rigtigt, at man skrider til Vedtagelsen af en saadan midlertidig Lov, idet det vilde være overordentlig ønskeligt, om det virkelig kunde opnaas, at vi blev fri for den Plage, der — vel nok navnlig i Jylland, men for øvrigt ogsaa her paa Øerne — har givet Anledning til saa store Tab.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilde mig at anbefale baade dette og det først omtalte Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Anden Næstformand (Parkor): Dernæst har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende nys anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Aldersrente*. Jeg skal ikke her komme ind paa en Underøgelse af hele denne Sags Forhistorie, navnlig med Hensyn til, paa hvilket Grundlag man skal bygge en saadan Lov. Jeg tror ikke, at det tjener nogen virkelig Interesse, at man genopliver Debatten om Folkeforsikring kontra vederlagsfri Aldersrente, idet jeg ser saaledes paa det, at denne Sags 30-aarige Historie i vort Land gør det naturligt nu at fortsætte paa det Grundlag, hvorpaa Støtten til de gamle hele Tiden har hvilet, ganske uanset, hvad man maatte mene om Ønskeligheden af, at man fra denne Sags Begyndelse her i Landet var kommet ind paa at løse den paa et andet Grundlag end det, man er kommet til at basere det hele paa. Jeg skal heller ikke her komme ind paa en Skildring af den Betydning, vor hidtidige Alderdomsforsørgel-